

egre, ut in sp̄e dī Dīo 3° si p̄is sp̄e mat̄ st̄ iuy
in ratiō, pars vñq̄ erit sūm sp̄e infima ad
oc̄i p̄eti vñq̄, et h̄i d̄ sp̄e id̄. Dīo 4° in
sp̄e dīo 3° n̄ d̄ferunt, q̄d̄ m̄d̄ d̄ id̄.
P̄t̄ dīo 3° sp̄e d̄fere, q̄d̄ n̄ eūia t̄t̄ uq̄s tam̄
dīo 3° q̄d̄ d̄fere, q̄d̄ n̄ eūia t̄t̄ uq̄s tam̄
n̄ p̄et̄ d̄fari. Dīo 4° pars hum̄a in eōi erit p̄
sp̄e infima ad oc̄i s̄ō hum̄is integrans, s̄ō
hum̄is s̄ō ut in ultimā dīo 3° māni, et hum̄is s̄e ullo
ut s̄i stat mā, q̄d̄ fā radē lolo n̄ d̄ferent
b̄ḡ. Confant q̄d̄ s̄i caput hum̄um - in ultimā
dīo 3° māni, et hum̄is s̄e ulta condicione
et una sp̄e ad capita hum̄ia, et manū alia
sp̄e ad oc̄i manū, d̄fere, d̄fere sp̄e, q̄d̄ in
duo t̄t̄ d̄ferent sp̄e; s̄i caput, et manū
soc̄ati sp̄e t̄t̄ d̄ferant, estante in eadī mā
continua, et eadī fā in ultimā dīo 3° radē.

Dīo 4°: mā ē una sp̄e; pars
mā ē alia sp̄e; et mā in ultima pars sp̄erum
n̄ d̄ferunt sp̄e: et b̄i p̄serent caput,
et manus h̄uq̄s s̄e d̄fere sp̄e, et eadī
ultima n̄ d̄ferant sp̄e. R̄ māni et
p̄m̄ p̄ie ē lūas sp̄e sp̄es, n̄ uō ḡhi iji
ap̄ m̄d̄ eadī n̄ d̄fere sp̄e. Dīo 5° fīlia
et jadente, et p̄ime p̄ant eadī d̄fere
d̄fere n̄ō sp̄e h̄yē, q̄d̄ mā suuīt̄ q̄d̄
etiam, et pars h̄uq̄s renūciant̄ eadī
q̄ponit eadī integrat̄; q̄d̄ ē d̄fere mānē state
h̄yē h̄yē. Et h̄uq̄s ē una sp̄e, q̄d̄

168

sumit ut ista p̄i a b̄orat̄. I. Tu ē alia
et manu humā reḡ t̄gē differunt sp̄i, si su-
manti ut sit in uolunt manū et p̄iam rastrem
se uitas conotatioē figura.

eadem nō p̄iam induit̄. p̄iēt̄ boratis induit̄
dua: q̄o pars huma n̄ pos̄ eē effūnt p̄ia indui-
t̄. q̄o coam, huma n̄ pos̄ eē p̄iam huma p̄iam
partium, q̄ danc̄ in borate, et in danc̄ne.
Secundo q̄ ad huc p̄iēt̄ boratis effūnt p̄ia
intervia rata, pluralit̄ mā. Huc p̄iēt̄ p̄ia
rata in grad̄ mā, s̄ p̄ia mā et eadē p̄ia rata
ab eē effūrent p̄ia rata int̄ uida.

Inst: tales p̄iēt̄ boratis inul-
lunt manū et p̄iam, et ut in it̄ p̄iēt̄: q̄o sumus
et p̄iēt̄ hoīt̄, or in de hec p̄ia rata int̄ uida.
R̄nād coam, q̄d no minā hoīj sit tr̄ibut̄ or-
bi p̄iēt̄ sumptuā, et sit primū p̄iēt̄ in
uni, et alteri p̄iēt̄ ad nomināt̄ eā, capit̄ manū,
pedis est. Tūp̄it̄ p̄ard mā et eadē p̄ia rata, q̄
est diu hinc dīsa, q̄d uisualit̄ contr̄ pon-
deres dīsib̄ p̄iēt̄ mā. q̄d dīsionū mā
rephuse fīt̄ p̄edunt et q̄dīt̄ in reprenta-
bi cūsib̄ atq̄ effecti in op̄iē reente am-
mas atq̄ mā effectuā eē conditib̄.

q̄o 50: p̄iēt̄ atagonie absolute. Si huma-
nū ut includent manū, et p̄iam oīa et conotatio-
ne ad dīsas p̄iēt̄, q̄dūnt in dīsio, et si
caput erit q̄d ad oīa caputa atq̄, manū ad eīt̄
ria, molam ad eīt̄ manus p̄iēt̄. In p̄ia R̄ R̄
et I S L n̄ 50. Di q̄a tales p̄iēt̄ q̄dūnt
entia p̄ se, q̄dūnt eē, et q̄dūnt: in q̄dūnt

phibij & sp̄i t̄n° differen̄tij si p̄garent ad
p̄d sp̄e t̄n° differentes.

D̄s 1^v. si p̄puit hūmīn, q̄d
una sp̄i, & manu māna a lata iun̄ danti in
aīda duorum sp̄niūm, q̄d n̄ differant sp̄c. &
hoc in p̄ta ē absurdi. R̄ n̄d' maij,
q̄d t̄ligeret et manu levatis hanc clau-
rem mānū r̄nuam, et eadē fām̄ p̄pōtēm, m̄
vices q̄d differant oītāt̄, n̄ empe dīx̄t̄ vñota-
vies q̄d dīx̄t̄ p̄pūrām. S̄t̄ m̄o alio
sp̄i t̄n̄, et vñot̄ vñot̄is dīx̄t̄ ad p̄ncipiu-
m̄ ad p̄dum ita dīx̄t̄ à se ip̄s̄, ut deo dī-
mat q̄t̄ accid̄s, dīf̄, et parab̄s: q̄d s̄t̄ ēt̄

D̄s 2^v. n̄t̄ s̄t̄ vñot̄ vñot̄is
q̄d h̄it̄ mā, & ḡt̄, ad figura capis, & manu, &
accidentes, & p̄nt̄ ad ēm p̄s̄ p̄f̄m̄i ali-
is q̄d vñis: q̄d n̄ differunt estat̄, q̄d n̄ p̄n̄it̄.
q̄d sp̄i, & q̄d p̄dūt̄ pars hūmā. R̄ dīt̄
anis s̄t̄ accidentales mā, q̄d h̄um̄i sp̄if̄ia-
nūe, & ab̄e, transcat, & accidentales p̄as exp̄ia-
fia, & ip̄sa vñot̄ vñot̄is, q̄d anis, t̄n̄ ēm ian̄ dī-
st̄t̄, s̄t̄ vñot̄ p̄pūt̄ vñot̄ vñot̄is. Vñot̄: a-
les p̄s̄ q̄t̄ s̄t̄ s̄t̄ p̄pūt̄ vñot̄is: q̄d p̄n̄it̄
ēt̄ ḡt̄, & sp̄i. R̄ n̄d' anis, q̄d aliud ē inut̄.
dīt̄ x̄m̄ ad figura m̄, s̄t̄ vñot̄ vñot̄ ad illam.
et aliud in cūd̄res, ipsam; inclusio vñot̄ vñot̄is
ī op̄it̄ ip̄s̄ p̄s̄, & inclusio figura what ite-
dīt̄. In Partio s̄t̄ vñot̄ fait unū ḡt̄ vñot̄, n̄ ip̄s̄
vñi & vñot̄ vñot̄is, ad h̄ib̄am; et 1st dīt̄ vñi
vñi p̄n̄it̄.

D̄s 2^v. p̄p̄t̄ ex hac dīt̄ p̄s̄
dari grūm̄ univ̄on̄ ad om̄n̄m̄ s̄t̄, & ad p̄m̄.
& pars hūmā p̄t̄ ē ḡt̄ ad manū p̄t̄, &

301

ad eius digitum. R multum est virginiens in-
soluta, quod gravis unius virgini, multo plerumque inter-
ius est in se, ut multiplex pars integrans suam
in manu, id indegit, quia ut sic sumuntur separa-
tum, non videtur ut pars integrans manum; quia ut
sic manu, et liquoris non faciunt pars, de manu
non disinguatur a suis sibi sunt sumptibus.
ad hunc regnum pars in forma. Sic pri-
mum usque ad ultimum ad a unum caputum, et
ad caputem separationem sumptus.

Sicut gravis substantia in multiplicata-
re in hoc, et in eius modo, et fratre. Et hoc non habet
resonem substantiae distinctione a ratione substantiae suorum
partium. qd est. R dicit aris, non multiplicata
si pars summa distinxit ut si pars, qd usque;
si summa ut si unus, et docebitur,
participatio gravis, et posteriorum est uniuscada-
rem; Et dicit prius participare gravis coenit,
qm magnus, et pars sicut est hanc prius qm
est, qd est istis resultat. qd est. R dicit me-
ius, istis participatio et prius, et posteriorum est
uniuscadaem, no, participatio in recta se-
cundum prius, et posteriorum, usq; participatio ali-
ab substantia, et pro, et do main. Et hoc est eo est, ga-
vius participatio et multiplex in hoc, et pro:
at id substantia multiplex in hoc, et pro:
ac pro curvam sumptus, et sic est pars in
eius in manu, et dicitur multiplex. R 20
qd min, nam ergo pars ipsa ratiō eius et
ratio, et a pro curvam sumpta, qd ei admittit
ergo et abstractio ab istis.

Sicut, quis sit prior et in e-
endo, qm trahit: qd est migratio, quando modis
participatio rationis coenit.

3 47

Deo: p̄t̄t̄ priores in eendo q̄māl. et in part̄cipa nō mō
coīn. Regiū wām̄ nō bīc̄ prior a cūdēr̄ in eendo; et
in q̄ e prior in part̄cipando. Int̄ s̄ ḡ dā
bit̄ gr̄s̄ wīz̄ et ad w̄pi mōgenūm̄, et ad
eūm̄ p̄em̄. R̄ v̄ cēnd̄, et n̄ p̄m̄ ut su-
mār̄ p̄art ut dīt̄, et deo: mult̄pliād̄, s̄i x̄
et eūm̄ p̄ars in rāde m̄, et
et eūm̄ p̄ars in rāde aquā, et hānt eānd̄ m̄
oīm̄ p̄art̄icipām̄. R̄ v̄ n̄ḡ illās̄ em̄, s̄i q̄
sumānt̄, et p̄ars ut t̄b̄z̄, q̄a aīḡ n̄tāl̄ v̄j
st̄ erat gr̄s̄ unīw̄ay, v̄i h̄m̄y, et h̄m̄y aquā
n̄tāl̄. p̄assaḡa v̄i p̄m̄, et h̄m̄y q̄i: h̄m̄u h̄m̄
v̄i h̄m̄u et h̄m̄y h̄m̄u, et h̄m̄y h̄m̄u, et
h̄m̄y h̄m̄u.

S U Y Q U Y

Q D I C E N D M C L A S N E S T I T E N -
C R A S

D̄. Subsistētia orāt̄a si rāte
p̄arent̄ ḡa et sp̄eij̄ ec̄ p̄aoȳ. P̄o p̄
Supra lūt̄ay, n̄o Sq̄. P̄o ḡa subsistētia
fāciunt̄ v̄m̄ p̄le, et ident̄plānt̄ et n̄t̄r̄alit̄
6q̄: ḡo ut rāt̄et̄ ḡa et sp̄eij̄ ec̄ p̄aoȳ, ita
et subsistētia. P̄o subsistētia orāt̄a
ur̄th̄ma erit ḡi: amāḡum ad subsistētia
sp̄le, et in p̄le. Subsistētia p̄t̄eta sub̄r̄ia
ḡi: h̄m̄u, erit ḡi: ad subsistētia orāt̄a sub̄r̄
var̄m̄ Etat̄um, et in r̄t̄ ḡa, et sp̄eij̄ sub̄r̄al-
ter̄na p̄t̄ida, in q̄t̄ ip̄p̄a diuid̄t̄ sub̄r̄ia.
Deo: subsistētia in p̄le erit ḡi: unīw̄ay
ad subsistētia m̄, et fr̄e, hānt̄ subsistētia
ph̄ilia in p̄le ē ḡi: unīw̄ay ad mām̄, et
fr̄am̄.

501

Dex 5. Subsistensia nō est circulabilis in
modo reddit nam in circulabile atq; utē sit etē cir-
culabile ergo est. Et subsistensia etē in circulabile
accidensitatis tamquam in eo nō in formis, quod id
est ad utē. Dex 20. Subsistensia in formis sit
evidens ratio radix, et sunt proprietas substantiae, quae
in omnib; suis materialib; et suorum rationib; quod sub-
sistens in eis sit erit per minima. Et ergo animi
ratio substantiae proprietas substantiae in formis est esse eius
ratio, et substantia dicitur per modum substantie
nō ratio si substantia potest includere suam animam pe-
sime, ut includere substantiam corporalem, et spiritualis
supra rationem substantiae; et ita in substantiis en-
finitis substantib; in eis.

Int. rationem, et rationem sit
evidens specie uniforme, et sunt proprieates atque et
regerantur in nichil specie diversis, vel in hoc, et lege:
quod sit in Mississippi erit eundem specie uniforme ter-
minata in subiectis specie diversis. Et non enim;
ratio diversa est quoniam rationem, et rationem sit significatio
est atque, quod est radix illorum ad actionem. significatio
sit ex ea diversa, sicut radix sit ex ea atque
ita proprieates atque sit ex ea diversa significatio; et
quod in hoc, et lege sit idem atque et rationem, et rati-
onis proprieates. Subsistensia non sequitur rationem substantie,
et non accidensitatis substantie sunt et substantie diversae
ad rationem eis, et substantie sit diversae, et diversae
subiectarum quod sequitur consequitur.

Dex 2. unius. Subiectus non se recte
separare posuit sed quā, et spōs. Unde unius hu-
nia est spōs ad eis unius est humana: unius
ad manū erit quis ad eis unius est ad substantię
ad manū: unius nō substantię, et secundū unius nō

venient uniuersitate, quod statim et aequaliter uniuersitate
nos conveniant. Sequuntur in analogiam suam
statuta.

Dicitur 30. inherencia si appetere patet
est, et potest esse genitum specie; requiri enim unicor-
nem, et analogum accidensum. Quod identifican-
tis ut elementum, unde in heredita continua
sumpta erit analogia ad inherenciam suam
suum accidentium, si haec in queriunt uniu-
ersitate. Inherencia genitrix erit genitrix suorum
ad eos inherenterum genitrix, inherencia genitrix ad
res inherentes genitrix, et sic de talibus statutis.

Dicitur 31. res duraderit constituantur
namque duratio res respectiva dicitur res. Secundum sub-
trahit: quod idem sicut est in misericordia, et au-
xiliis. Namque res ea duraderit sicutem
ut res misericordia advenientes rei rati-
o nis est constitutae, et facient uniuersitatem iste et
dabunt haec distinctionem distinctam ad illa faci-
ent statutum, uniuersum est, quod eadem est et nominis non ge-
nerata in ipsis duratis, sed in inherencia, et
aliis non in ipsius faciunt uniuersitatem, sed rati-
o nis, augustinus loquitur ad fiduciam illarum.

Dicitur 32. accessus faciunt uniuersi-
tatem. Et in constituant uniuersitatem summi actionis,
quoniam sequitur visitera horum: quod est inherencia,
et faciunt et accidentia uniuersitatem, et constitui-
ent uniuersum quod summa inherencia, nec sequitur
eumur disficiem. Namque res dicitur aca-
podes et potest summa genitrix inflatur, et uincit
ad tristis, et quod faciunt summa genitrix et in hoc sensu
spectant ad divisionem genitrix et divisionem horum; aut
potest summa genitrix operari in orde ad agen-

801

ibli, ad uiuēs, in his cū resūnto, qd illo faciēre
unū p̄ accōm. Et p̄t sic attribuit unū potla-
menū p̄ agere qd dñm nūq̄, at-
ad m̄harenas. Et in p̄fles sū uāru ralitatu
qg faciunt unū p̄ se, p̄nd q̄ spectant ad
litterā p̄dīcāmenta q̄ illarū dñs. Immo
int sit aggr̄m, qd actioes q̄ ut faciunt unū
q̄ se s̄ h̄z n̄ statuant unū p̄dīcāmentu. At p̄p-
erit aū p̄dīcāmenta m̄ximū; qd lītr in h̄-
renia oī.

Dicit¹: existīre - dār qd sint
mi ab edīva dīcī - p̄sonā cīgā, et sp̄s, s̄ire-
ta sp̄arenti. Ira. C quādo 2°
T p̄gē artis 2°, et D S L n̄ 603. P̄gō
rent maiorem entitatem, qjm negādū, ē enka-
radū. qd et p̄sonā cī gā et sp̄s. Ind ex-
istīra fūnūs exit sp̄eis ad rēs existīriū fūnūs,
existīra fēcīng. Ad existīriū fēcīng. existīra
atī gūs ad rēs atī existīriū. existīra subīre gūs
sumū ad rēs existīriū subīre, es mō q̄ ipsa
p̄tōrē s̄uēnūnt. Et ista q̄ nūtis gūs sumū
ad rēs et istīriū q̄ nūtis sp̄s.

Dicit¹: nulla rey corū audī
existīt: qd iū dār existīria autē corū. R̄ rem
wen̄ quātū ex iūere signate, n̄ nō ex erīse.
Et s̄t iūnate ex iūria corū existīterit. Dicit
2° existīria p̄tērit, et paucitū n̄ querīunt
p̄nūdē; Dicit existīria tōtū, q̄s et q̄s indu-
bunt s̄lq̄ et iūria dīcīm, qd et n̄ querīunt
p̄nūdē. R̄ dicit regnū: qd ex iūria
q̄s, et q̄s n̄ querīent antērīte. Im radim

Im rōem est dñis. hoī, & p̄mittit, qd qd sit. Aug⁹
sunt p̄t, & p̄t n̄ veniunt amīlēr̄ s̄m rōem t̄t̄-
ij, & p̄mittit, D̄ p̄m s̄m nam hūam ita exi-
tā fēti, & p̄t n̄ dāment unīore! s̄m mōēm
existā p̄tio & p̄tibj, D̄ rōm s̄m rōem exītā hūie.

q̄ si fē in gl̄t̄a n̄ veniunt unīore q̄o n̄ q̄
fē p̄a, ut mi t̄ sint enīa ins̄p̄ta B̄
fē dāt̄ ante q̄i rōam: rōo dīsa e q̄o exītā-
nīam fārūm ḡhīlām & mādōr̄ mūlū s̄ḡz,
ins̄vēnt̄, s̄ḡt̄ m̄ et cōnūenīa dīrā
dār̄ e ī p̄tibj in infīniū. & una actio et p̄t
fīri ḡ alīam, uōidō uōt̄ari p̄alīam, fā ḡh̄-
cā infor̄māti ḡ alīam, ut dīta m̄ ins̄vēnt̄
differ̄e ḡ alīam

Q U R O D

D̄l S̄p̄ C̄ in dīrīo.

A V E R T I S M E N T

E ḡendwīt̄ & fīd̄ S̄p̄. ^{infīma}

S̄p̄, ut iam sup̄a ins̄vēnt̄imy, & ē, & sub-
alterna: s̄p̄ in p̄m e illa sub q̄ alīa n̄
colōant̄, & t̄m yōt̄ina, ut h̄o subq̄
colōant̄ p̄t̄ p̄t̄ et̄: s̄p̄ sub alterna e
illa sub q̄ colōant̄ alīa p̄t̄: & hac v̄i uōu
infiḡi e q̄i, vi superuīs dūit̄ s̄p̄: si se fēt̄
et̄ q̄, qd sub uīente p̄t̄i; & h̄et̄ sub s̄p̄ h̄o-
em, P̄oem, et̄ uī tam s̄p̄ infīma, q̄m
sub alterna dup̄liem h̄et̄ v̄i alīa ad p̄t̄
ui subiūt̄, & uī dūit̄ s̄p̄ party, & sub-

P71

specie, & possum, & subiectivitatem alterum ad suam infra
in agere, & et quod potest, & cum diu spem utique in e-
endo, aut potest.

De gradu & gradis specie subiecti-

Specie autem est pars definita - id est agnus est subiectum
de patre - aut est subiectum definitum - id est
agnus est subiectum patris qui in quaeste quod est in ipso
utrumque est hoc tradidit & quis in iudicium hoc per-
ficit - id est intelligitur quis pars - in ratione dicitur
et ergo in partem id est intelligitur quis subiectibile
reunque pars genitrix est frater, et est partem
affectionis subiectae - ex paduunt utraque & item talia
non dicuntur subiectae & subiecti. Partem intelligi
regimur inductione, quod subiectum est specie, &
sit regimus partem ratione utrumque utrumque, & neq;
quid, neq; in quo in ipso subiectum. Specie par-
tis, aut subiectibilis generaliter dicitur - pars
& subiectibile unius resipiens sit quis.

¶ hoc & hanc sunt ostendit & demonstrat Lebu-
cius et his, quod quis deinde dicitur supra quatuor
aut ultra in seculo anno 20.

62. ut & hoc sit bona, & leta
qui & aliud non reprobatur, atque quis, & qd
hadum supra dicta & hanc & ipsius specie
go est. ¶ dicit maini, & hadi gallici
norum, si res & finita & plena & aliud
ibi intrinsecum transsat. sed & faciat exten-
sionem, & qd idem ad aliud, & qd maini, quis
est huius extensionis specie pars, & subiectibilis.
¶ sed & finita, & hanc & principium
naturae est in aliud, & hanc est & natus enim

unus non est et aliud regnare, non in istud aliud, est enim non esse, et trius non relatio, prout est ignoratus causa, et relatae. Si tamen quod extrinsecum est, est relata.

Inst. quis est et extra intrinsecus? ^{specie}
quod tradita ^{huius in statu} est extra specie, sed dicitur an quis mater
est aqua, non aqua, quod factus sumpturnus
est finis unius ordinis ad quod factus sumpturnus quod non
est extrinsecus terminat ruminis specie. ^{huius} quod
est filius specie non est extrinsecus, et non tradatur quod aliquid in-
trinsecum. ^{huius} Et quod illud est, quod specie aperient
est ruminis, sed aqua quod illud est subiectum aperient
ruminis est illius diversus quod subiectum aperient, et partitur, et quod
est illius extrinsecus. Et sic relata est finis quod non
est aliud, quod ruminis est illius intrinsecus te ruminis non sit.

Hoc est ultra inconveniens a fini-
re ipsum per ruminis ad quod ruminis est et per ordinem ad speciem:
Et enim relata mutua, quod ordinatum definiuntur
non absurdo. Metius postea soluerit argum,
Si ruminis non est quod ruminis ruminis est clarior
re definiens: atque atque potius in ruminis ruminis est
quod non est, et clarior ruminis ruminis quod est satisnum. Satis
quod est in ruminis ruminis sit clarior definiens, Proinde cla-
rior est ruminis ruminis, quoniam ipsa ruminis ruminis ut pet.

Obliquum non est bona et filius in quo est
et finis de ipsorum, sed in et filio ipse idem est finis
de se ipsis, non est. ^{huius} minor quod ex alterum in-
quibus est filio non aliusque parve potius boni et filio ipsi-
us parve quod interclusum non est, et at nolle. ^{huius} Parve
parve atque boni vivens sensitum, ac si in
definiri non est vivens sensitum nolle, atque si
magnus specie. ^{huius} Quod gemitus et quod gemitus faeciet

1071
intra ei

lauerit hunc dentum spes evadat et sub eis collatur.
spes: qd spes ponit in sua hoc, aqntm Epim-
h. Et ipsam. R nō min, qd pcam dic
inter ista loq qndo panta d'picio futur inten-
ta rei definita, ut e' at hoc; nō qndo he-
rit et hinc, ut e' quis rū spes subtilitatis
ut, et fact, qd spes subtilitatis in trin-
od in ad quis debuit d'ficiari. R nō am-
qz spes subtilitatis qd facta sicut qd facta
nō subtilitatis, ita qd subtilitatis qd facta
h'c in d'fici' agendo qd subtilitatis, et qd facta
h'c, qd primam iste sit agta, ut subtilitas qd
qd secundam iste sit agta ut facta. Et in foro, Et
sit et qd rotave.

Secundum individuum, qd hoc at. 108-
vici in me illig, nempe ati viuimus in nostra
at qd at qd spes subtilitatis qd. R d'fici
ante, qd at, d'fici sequens. qd in ita spes
subtilitatis in recta serie, qd vam. ex d'fici
ita seriem qd sit, et ita audiit in euenio qd at
in me statim, ad hoc at, d'fici nō qui p'ficit
mi rectam seriem, in qd nunquam individuum sub-
i'ctus qd in et subtilitas spes.

S 108
2 108

S 108 **2 108**

Spes p'nte utis ad e'ciam d'fici id qd agn' e'
e'c in h'c. Ita nō differuntqz d'fici spes - qd
qut qd facta ita d'fici. Id qd agn' e' p'ficit
qd facta solo nō differuntqz in qua se qd facta
la panta ponit. La qd, res aliqua loco d'fici

Pr. relatiō ita dicitur. Pr. eū utē cognitio
ea, q̄d illa n̄ differentia.

P. 2. si abstrahat p̄t q̄d illa in-
tuitus nā p̄t p̄t uin. q̄d et m̄ p̄t
l. p̄t n̄ differentia, q̄d p̄t solas spes et p̄dā
differentia p̄dat. Et at abstraciō ab indi-
ctius t̄tē reūnt. Et uenī p̄m abstraciō ab
obligi intuicō invenit p̄t p̄t; a p̄t p̄t et q̄d illa
q̄d differentia ab obstraciō ab

P. 2. aptudo ad p̄dāndū
in s̄p̄t p̄dat in aptudo q̄m h̄c s̄p̄t, ut tu
corras q̄d, q̄d p̄t s̄p̄t. P̄t q̄d uenī q̄d
n̄ a nātūrā in dīp̄tū r̄tē p̄t. P̄t q̄d
s̄p̄t rei functioni, ut p̄t in p̄tē relatio, fa-
bula ē, et in n̄ traditiō p̄tūtū iugis, p̄t
uenī ad nātūrā s̄p̄t q̄d ē ut sit de dīp̄t, q̄d
explicit etiam rei definita.

P. 3. lato q̄d dux anima
miles infirmarent diras p̄t p̄t, M̄tuerent in-
sa s̄p̄t p̄p̄ta, et in t̄tē p̄t et in p̄t p̄dā
l. p̄t p̄dā p̄t q̄d p̄t p̄t differentia. P̄t
lato mai, dixi mihi. Tu p̄t et illi p̄dā
ut p̄t p̄t minima, q̄d, ut p̄t p̄t sub alterna p̄dā
min, non en p̄dā ut p̄t p̄t sub alterna, sc̄
ut q̄d, q̄d q̄d metzi et sumant' aida en-
tē phia et in tali in donet' diras s̄p̄t p̄t
q̄d metzi differentia, m̄t' se abstraciō la cī-
teor p̄tārāt, q̄d tu n̄ne p̄dā et in p̄t p̄t
q̄d n̄ dicit et illi p̄t p̄t uenī duxim ab al-

radicis, q̄ grūs es cultuaret et dñe mē.

¶ 4. Et ad hoc p̄ficiūs
in secessuā in una sp̄e, p̄cūtūrā vernas' in uno
tempore. q̄o sit grūs nario regat p̄sp̄
sp̄e, & q̄ grūs p̄tūrā, p̄sp̄ tū n̄ regat p̄tūrā
nō rā, & q̄ grūs p̄tūrā. P̄ sp̄e, grūs in una sp̄e
nō sp̄em in uno tempore intridus secessuā q̄d
utem. - Esto secessuā grūs in sp̄e, & p̄cūtūrā in uno
tempore q̄d entīp̄. ¶ Et dñm met hanc, L-
g. al. 6. p̄nt p̄ficiūm actiones, q̄d sp̄e
deim, q̄d grūs & sp̄es recipiunt & dñm p̄tūrā,
et hanc, itēq̄ndū exētūr grūs in q̄d p̄tūrā
ritū & nō rākētūtūtū, grūs in una sum
sp̄e, & hanc p̄ficiūm, q̄m hanc est secessuā
altemū dñs sp̄e p̄tūrā, & dñm intridus
sint rākētū in q̄d p̄tūrā, sp̄es in uno tempore
ad uno secessuā q̄d dñm, & q̄d p̄tūrā
q̄d p̄tūrā q̄d dñs rākētū, hanc huc
in rātū in una sum sp̄e.

¶ Aduerte sic qd in sūa Tho-
misiū alterenū anglos nario differe,
nā dñs vñ n̄ e sp̄es dñabilitā, & n̄ hanc
p̄tūrā intridus qd nario fecit ad rāo in qd
dñabilitā. Si p̄tūrā dñs in qd p̄tūrā Lp̄z,
& illo dñs, aut erit p̄tūrā p̄tūrā & n̄ dñ-
abilitā p̄tūrā, aut dñabilitā p̄tūrā & p̄tūrā subi-
nōtū, n̄ uō dñabilitā.

¶ 5. CORRELATIŪ.

¶ Et facilius intelliganti, q̄ dicimus in hoc arti grūs
nō rātū, qd sit rātū, & q̄ sic corollariū.

Relatio est se' relationis e'. qd q ab alijs rela-
tivis referit ad aliud; qd aliud qnt dterminat
relacionem dictonis suis; et qd aliam relationem refer-
ti ad relati' dicti correlatum. qd pater qnt re-
guit filium q relationem, dicit relationem; filius q
nt dterminat relationem dicti suis, qnt nō et ad
ipsum patrem referit q ab aliis relationem dicti co-
relatum.

*D*icit correlatum aut' estimū, et
mūnū, qd itt immē respicit relationem, ut qd
aut, qd immē respicit formam, aut e' ratione, nam
pe qd rōte, et mē respicit ad suum relationem, ut
qd formam, qd mediana aut respicit formam.
Tandem correlatum aut e' aequalē, aut inaequalē.
Correlatum ad e' qd e' illud, ultra qd mit' aliud dter-
minat relationem ratione, ut qd aut, et formam ri-
ponit. Correlatum inad e' illud, ut tria qd e' ali-
ud, qd determinat relationem rationem, ut qd aut rō-
tore, ultra qd et formam terminat pīa relationem:
hīs possit distinguīt.

S u s C u s

*D*icit pīt immē, et ad-
ditione qd correlatum.

*D*icit pīt matis sub pīe dicens, qd pīt locutus
suo ali' e' immē qd correlatum.
88 C *L*ectio 20 dīs 2° M 136. *D*icit pīt
immē partibus at suum qd, mit' ei agaret nullum
cum tērre, et at qd pīt partibus pīt at, et
qd mediana his partibus pīt formam emittat qd quis immē
referit ad illud, a qd immē partibus pīt est?
*D*icit pīt, et undūnum suum pīt inten-
sibili vīzō mīpōle, tam pīt, qd mīpōle suum

58

et omniis subiectis suis, sed illud est quod alii sueni-
unt e gratiis istis ruris gratiis propriis, sed tale subiec-
tum, quod sit gratia propria, et inde ruris gratiis propriis
capitur, quod non est immunitus gratiis propriis.
¶ Tota omnia sunt minima, sed non in quod alii re-
mouunt e gratiis istis ruris gratiis superioris, si mede-
ante illis participatio gratiis supererioribus, at
quod minima, ut ab aliis, et non in participant
at mediante talis subiectis, nam aut sub-
iectis summis gratiis subiectis, et si in illa
non sueniant omnium spes, et infiduciam, quod
gratia, et fructus, et deo alii ruris meritos inveniat
et tamen, in quod gratia et fructus sueniantur.

Accedit quod le mediatore non multo placet in-
fideles, et fructus, et fructus non sunt deo huius.

Aut subiectis le suenient gratiis
relaxe subiectis, et per hoc non participant gratia, quoniam
relaxe et gratia subiectis, et subiectis aliis, non est alio modo
ut non refert ad rurum exsarcit tamquam ad inferius,
et garnitur, et non ut utile, aptum, utile, et aptum
conferat, et non utile, et aptum; et non omnis spes
confert ad ipsum ut.

¶ 24. quod summa gratia garnitur,
et non tamen sit in immunitus gratiis propriis, quod garni-
gant in ruris, et ex parte. Unde enim id quod utrumque
quod summa gratia garnitur, et non relaxe sit in
ruris immunitus gratiis propriis, quod e gratiis ruris illarum:
3 ruris ultima spes sit in immunitus ex parte gratiis propriis
tamen in ruris, et non relaxe ad utile estate, ut ex ruris
gutus: Quae ultima sit in immunitus ex parte gratiis propriis
utile, accedit utate, quod est ex gratiis ruris, Ruris. In qua
est gratia ex parte ruris, et illa dux spes, et non
gratia ex parte in ruris, et ruris 3 spes non medietas